

# Peter Cibula: Robím to, čo ma baví a som jednoducho šťastný

Už samotná pozvánka Oddeľenia beletrie Tekovskej knižnici v Leviciach na poetické soirée s Petrom Cibulom napovedala, že to nebude len o poézii. Autora dvoch básnických zbierok označila ako člena Umeleckého súboru činohry Národného divadla Košice, divadelného, rozhlasového, televízneho i filmového herca, pedagóga hereckej tvorby, moderátora, scenáristu, dramatika, ktorý pochádza z nášho regiónu. Stretnutie sa

uskutočnilo vo štvrtok 4. júla.

V rozhovore, ktoré s Petrom Cibulom viedla pracovníčka Tekovskej knižnice Anna Medzihradská, sa pomaly odhaľoval svet talentovaného chlapca z Levíc. Na začiatku vraj bolo školské divadielko a osemročný chlapec, ktorého nadchol potlesk publika v telocvični. Ako povedal, jeho snom nebolo divadlo. Mal však mamu, ktorá nacvičila divadelnú rozprávku a keďže bol po ruke, ocitol sa v tej-

to rozprávke. Nadchol ho potlesk celej telocvične a zostal v skupine divadelníkov pod maminým vedením. Neskôr jej pomáhal. Tam vznikali aj jeho prvé dramatizácie a réžie. Sníval o kariére športovca, venoval som sa futbalu a najmä basketbalu, hral za mladší dorast Levíc. Plánoval, že keď už nebude aktívne športovať, tak bude športový komentátor ako Karol Polák. Zradilo ho zdravie, zrazu nemohol športovať na profesionálnej úrov-

ni. Vo svojich plánoch vraj nemal záložný plán. Od malička veľa čítal a keď sa stretol s osobnosťou Jacka Londona, ktorý vyskúšal mnoho povolaní a využil to pri písaní, tak si povedal, že to by mohlo byť niečo pre neho. Aj on prešiel množstvom povolaní, ale stále robil ochotnícke divadlo. Niekoľko rokov hral v v Spišskom divadle, začal robiť dabing, pre rozhlas, pár rokov hral aj v maďarskom divadle a odtiaľ už bol len krok do národného divadla v Košiciach.

Dnes si ho mnohí pamätajú nielen z divadelných predstavení. Stvárnil zaujímavé postavy v televíznych filmoch a seriáloch - Útek do Budína, Záchranári, Susedia, Obchod so šťastím, Mesto tieňov či



Peter Cibula a moderátorka Anna Medzihradská



Autogramiáda

Horúca krv. Na otázku porovnania medzi televíznou a divadelnou hrou podotkol, že aj keď sa pred televíznou kamerou zdá, že ide o herecký minimalizmus a naopak hra na veľkom javisku je maximalizmom, on má rád obe formy, rovnako dabing, rozhlas a rovnako blízko má ku kvalitnej literatúre a poézii. Priznal sa s úsmevom: „Robím to, čo ma baví a som jednoducho šťastný.“

V priebehu besedy zazneli aj verše z jeho dvoch básnic-

kých zbierok. Prítomní využili možnosť zakúpiť si ich a získať autogram autora. Bolo to veľmi príjemné popoludnie a mnohí z prítomných už budú sledovať jeho kariéru s novými vedomosťami o jeho osobnosti. Hlavne si ho nebudú fixovať do negatívnych hereckých postáv, ale uvidia jeho poetickú dušu, lásku k rodu a všetkému, pre čo sa oplatí žiť.

**M. Nemčeková,**  
foto autorka